

## Нѣма кой да ти додява.

Гарванова пѣсень.

Гра! гра! хврѣкнаха едвамъ  
И заметоха се всички  
Щъркове и лястовички;  
Весель азъ останахъ самъ  
По полета и горички.

Есенъта ме отърва  
Пакъ отъ тия зли гадини;  
Вече мой сж вси градини —  
Щото искамъ, ще кълва:  
Сѣме, трънки и глогини.

Чуй се само моя гласъ,  
Нѣма кой да ми додява.  
Лошо врѣме вечъ настана,  
Но го съ радостъ чакамъ азъ,  
Че сѣитба приближава.

Колко ще се огоя  
По нивята слѣдъ орачи!  
Ехъ, че имало кълвачи,  
Азъ отъ тѣхъ се не боя —  
Нищо туй за менъ не значи,

Сбирайте се, гра! гра! гра!  
Свраки шарени и чавки,  
Бухали и кукумявки:  
Пусти сж, ура! ура!  
Лѣсъ, долини и полянки!

*Ц. Калчевъ,*

